

Sygn. akt V GC 740/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Jermak
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Sobeczek

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2017 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

- zasądza na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w K. od pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 1845 zł. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1002 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu;
- w pozostałej części powództwo oddala;
- nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kielcach od pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 288 zł. tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSR Anna Jermak

Sygn. akt V GC 740/17

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 13 stycznia 2017 r. powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 2029,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że w październiku 2016 roku W. G. zamówił u powoda naprawę powypadkową samochodu L. o nr rej. (...). Z tego tytułu powód wystawił fakturę określającą wynagrodzenie za wykonaną naprawę oraz za wynajem samochodu zastępczego na czas naprawy- 2767,50 zł brutto (15 dni x150 zł netto za dobę plus Vat). Powód wskazał, iż pozwany ubezpieczyciel sprawcy wypadku drogowego przyznał poszkodowanemu odszkodowanie za najem auta zastępczego za 4 dni po stawce 150 zł plus Vat, uznając iż 2 dni trwała naprawa a 2 dni to dni organizacyjne. Powód wskazał, iż pozostałe sporne dni to czas zgłoszenia dodatkowego uszkodzenia, oczekiwania na zatwierdzenie kosztorysu z poszerzonym zakresem naprawy oraz oczekiwanie na części zamienne niezbędne

do naprawy dodatkowego uszkodzenia. Powód wskazał również, iż skoro szkoda była likwidowana z OC sprawcy wypadku, uprawnionemu do odszkodowania należy się odszkodowanie w rozumieniu art. 361 § 2 k.c., którym także jest koszt wynajmu samochodu zastępczego. (pozew k. 4-7)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 8 marca 2017 r. w sprawie V GNe 193/17 Sąd Rejonowy w Kielcach orzekł zgodnie z żądaniem określonym w pozwie.(nakaz zapłaty k. 34)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu na swoją rzecz od powoda. Wskazał, iż na etapie postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał i wypłacił powodowi odszkodowanie z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 738 zł (4 dni najmu x 184,50 zł brutto). Podał, iż niezasadny jest przedstawiony przez powoda okres najmu wynoszący 15 dni, gdyż mimo uszkodzeń pojazd poszkodowanego był „jezdny” tzn. pomimo uszkodzeń dopuszczony do ruchu po drogach publicznych, a tym samym do czasu rozpoczęcia naprawy poszkodowany miał możliwość korzystania z niego. (sprzeciw k. 39-41)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 sierpnia 2016 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której w samochodzie marki L. o nr rej. (...), należącym do W. G., powstała szkoda. Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. (okoliczności bezsporne)

Poszkodowany zlecił powodowi naprawę powypadkową samochodu marki L. o nr rej. (...). Naprawa ta została wykonana w dniu 25 października 2016r.

(okoliczności bezsporne)

Poszkodowany w dniu 10 października 2016 r. zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego tj. F. (...) o nr rej. (...). Najem trwał 15 dni, stawkę dobową określono na 150 zł netto. Powód wystawił z tego tytułu fakturę VAT określającą wynagrodzenie za wynajem samochodu zastępczego na czas naprawy na kwotę 2767,50 zł brutto.

(okoliczności bezsporne, potwierdzone fakturą Vat z dnia 25 października 2016 r. k. 12, umową najmu z dnia 10 października 2016 r. wraz z załącznikami k. 13-18)

Poszkodowany w trakcie najmu pojazdu zastępczego nie posiadał innego samochodu, z którego mógłby korzystać w tym czasie. Z samochodu zastępczego korzystał codziennie w takim samym zakresie w jakim korzystał z własnego samochodu m.in. do załatwiania codziennych spraw, dojazdów do pracy.

(dowód: oświadczenie W. G. k. 20)

W dniu 10 października 2016 roku zawarta została umowa cesji wierzytelności pomiędzy W. G. (cedent) a (...) Sp. z o.o. (cesjonariusz). Na mocy tej umowy, zgodnie z zapisem § 2 cedent przeniósł na cesjonariusza prawo do odszkodowania z tytułu szkody powstałej w dniu 16 sierpnia 2016 roku w samochodzie marki L. o nr rej. (...) należącym do poszkodowanego, w części nieuwzględnionej przez ubezpieczyciela w decyzji o przyznaniu odszkodowania i niewypłaconej, a dotyczącej m.in. kosztów wynajmu samochodu zastępczego.

(dowód: umowa cesji wierzytelności, k. 19).

Pismem z dnia 29 listopada 2016 r. Ubezpieczyciel poinformował powoda o przyznaniu odszkodowania za uszkodzony pojazd marki L. o nr rej. (...) oraz wskazał, iż tytułem wynajmu pojazdu zastępczego przyznał odszkodowanie w kwocie 738 zł. Za zasadny uznał okres najmu 4 dni, tj. 2 dni wynikających z kosztorysu warsztatowego oraz 2 dni czasu organizacyjnego, gdyż uszkodzenia pojazdu nie wykluczały go z ruchu i możliwa była jego normalna eksploatacja do czasu umówienia terminu naprawy, zamówienia części i wykonania innych czynności związanych z rozpoczęciem naprawy

(dowód: pismo z dnia 29 listopada 2016r. k. 21)

Technologiczny czas naprawy pojazdu biorąc pod uwagę jego zakres uszkodzeń oraz markę powinien wynosić ok. 5 dni roboczych. Uwzględniając proces postępowania likwidacyjnego szkody, a w szczególności zwłokę w ilości 9 dni w przekazaniu powodowi zweryfikowanego kosztorysu naprawy po dodatkowych oględzinach przez pozwanego, jako uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego należałoby wskazać 15 dni roboczych.

Stwierdzone uszkodzenia pojazdu w odniesieniu do przepisów prawa o ruchu drogowym oraz do Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzania badań technicznych pojazdów oraz wzorów dokumentów stosowanych przy tych badaniach wyłączały pojazd z ruchu. Pojazd nie powinien być użytkowany z uszkodzoną lampą przeciwmgielną prawą

(dowód: opinia biegłego sądowego M. S. z dnia 2 maja 2017 r. k. 62-67)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w przeważającej części.

Poza sporem w niniejszej sprawie była okoliczność, że w wyniku kolizji drogowej z dnia 16 sierpnia 2016 r. uszkodzeniu uległ pojazd marki L. o nr rej. (...), należący do W. G., zaś sprawca wskazanego zdarzenia posiadał ubezpieczenie OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Niesporna była także okoliczność, że powód zawarł z poszkodowanym W. G. umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) o nr rej. (...) na okres od dnia 10 października 2016 roku do dnia zakończenia naprawy, tj. na okres 15 dni za stawkę 150,00 zł netto, za który to okres wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 2767,50 zł brutto, natomiast pozwany Ubezpieczyciel przyznał, a następnie wypłacił powodowi kwotę 738 zł brutto, uznając zasadny okres najmu przez okres 4 dni przy niekwestionowanej stawce w wysokości 150 zł netto (184,50 zł brutto) za dzień wynajmu.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył tego, czy uzasadniony był najem pojazdu zastępczego przez okres 15 dni jak wskazywał powód, czy w ilości 4 dni jak wskazywał pozwany, z uwagi na to, że jak twierdził - pojazd ten był jezdny.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W zakresie ubezpieczeń majątkowych, świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą w skutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 k.c.).

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Stosownie do art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Natomiast zgodnie z treścią art. 363 § 1 i § 2 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Z powyższego jednoznacznie zatem wynika, że szkoda sprowadza się do ogółu dolegliwości powstałych w wyniku uszczerplenia majątku poszkodowanego. W tak ujmowanym zakresie odpowiedzialności odszkodowawczej mieszczą się również koszty najmu pojazdu zastępczego, będące wynikiem niemożności korzystania przez poszkodowanego ze swego samochodu, który uległ uszkodzeniu.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe i

ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (zob. uchwała SN z 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28). Utrata możliwości korzystania z pojazdu stanowi negatywne następstwo majątkowe, a wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu tego negatywnego następstwa) należy kwalifikować jako szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela wynikającej z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia stanowi szkodę majątkową, natomiast normalnym następstwem, w rozumieniu przepisu art. 361 § 1 k.c., jest bardzo często niemożność korzystania z pojazdu przez poszkodowanego, nie tylko w sytuacji jego uszkodzenia, ale również zniszczenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych, które podlegają wyrównaniu. Postulat pełnego odszkodowania przemawia za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez zakład ubezpieczeń, tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie pojazdu zastępczego w związku z niemożnością korzystania z niego wskutek zniszczenia. Termin – „wydatków koniecznych” należy rozumieć przy tym, jako wydatek niezbędny dla korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządono (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 8 września 2004 r., sygn. IV CK 627/03, LEX nr 146324).

Odnosząc powyższe do konkretnej sytuacji poszkodowanego zauważyć należy, że W. G. w wyniku kolizji drogowej z dnia 16 sierpnia 2016 r. został pozbawiony możliwości korzystania ze swojego samochodu do czasu jego naprawy. Poszkodowany nie posiadał innego pojazdu, który mógłby użytkować do momentu naprawy szkody. Jak wynika z pisemnego oświadczenia W. G., samochód zastępczy konieczny był mu do korzystania z niego w takim samym zakresie w jakim korzysta z własnego samochodu, tj. dojazdu do pracy oraz załatwiania spraw codziennych. Zauważyć należy, że gdyby do kolizji drogowej nie doszło, poszkodowany nie musiałby podejmować żadnych czynności zmierzających do odtworzenia możliwości korzystania ze swojej rzeczy i korzystałby nadal ze swojego pojazdu w sposób niczym niezakłócony. Jedyne wymóg dotyczy wyłącznie tego, aby okres, w którym poszkodowany korzysta z samochodu zastępczego, nie przekraczał koniecznego i niezbędnego do dokonania naprawy pojazdu uszkodzonego.

W świetle powyższych rozważań nie ulega wątpliwości, że w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 16 sierpnia 2016 r. w majątku poszkodowanego powstała szkoda, zaś między szkodą, a wynajęciem pojazdu zastępczego przez poszkodowanego istniał adekwatny związek przyczynowy.

W niniejszej sprawie strona pozwana kwestionowała długość najmu, zarzucano także że samochód był jezdny wobec czego najem jest zasadny jedynie za 4 dni naprawy pojazdu.

W niniejszej sprawie z uwagi na rozbieżne stanowiska stron Sąd dopuścił dowód opinii biegłego z zakresu rzeczoznawstwa samochodowego na okoliczność koniecznego i niezbędnego czasu najmu pojazdu zastępczego niezbędnego do przeprowadzenia procesu likwidacji szkody przy uwzględnieniu zakresu uszkodzeń samochodu L. o nr. rej. (...) powstałych w wyniku kolizji z dnia 16 sierpnia 2016r. przy uwzględnieniu prawidłowego czasu pracy warsztatu naprawczego, ustalenia celowego i ekonomicznie uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego w oparciu o czas faktycznie niezbędny do naprawy pojazdu oraz czy uszkodzony pojazd był jezdny czyli dopuszczony do ruchu po drogach publicznych w rozumieniu ustawy prawo o ruchu drogowym po w/w kolizji.

W złożonej opinii biegły z zakresu techniki samochodowej, ruchu drogowego, rekonstrukcji kolizji, wypadków i zdarzeń drogowych, wyceny wartości oraz kosztów i jakości napraw pojazdów samochodowych M. S. na podstawie akt sprawy zawierających m.in. dokumenty z likwidacji szkody nr (...), ustaleń telefonicznych, internetowych z przedstawicielami firm zajmujących się wynajmowaniem pojazdów oraz doświadczenia własnego ustalił, iż stwierdzone uszkodzenia pojazdu L. w odniesieniu do przepisów prawa o ruchu drogowym oraz do Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzania badań technicznych pojazdów oraz wzorów dokumentów stosowanych przy tych badaniach wyłączały pojazd z ruchu. Biegły wskazał, iż pojazd nie powinien być użytkowany z uszkodzoną lampą przeciwmgielną prawą.

Biegły opiniował, iż technologiczny czas naprawy pojazdu biorąc pod uwagę jego zakres uszkodzeń oraz markę powinien wynosić ok. 5 dni roboczych. Zdaniem biegłego uwzględniając proces postępowania likwidacyjnego szkody, a w szczególności zwłokę w ilości 9 dni w przekazaniu powodowi zweryfikowanego kosztorysu naprawy po dodatkowych oględzinach przez pozwanego, jako uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego należałoby wskazać 15 dni roboczych.

Sąd podzielił wnioski wynikające z opinii złożonej przez biegłego M. S., z uwagi na jej logiczność, spójność oraz fachowość w przeprowadzeniu i wyczerpujące odpowiedzi na postawione pytania. W ocenie Sądu opinia biegłego jest jasna, pełna, rzetelna i zgodna ze stanem wiedzy technicznej, dlatego też zasługuje ona na uwzględnienie. Opinia była sporządzona w sposób profesjonalny, odpowiada wszelkim wymaganiom, stawianym tego rodzaju dokumentom, uwzględnia cały materiał dowodowy. Wnioski płynące z tej opinii są jasne i nie budzą wątpliwości.

Sąd jednakże uznał, iż wystarczającym okresem najmu było 14 dni. Jak wskazywał biegły, dopiero po otrzymaniu zaakceptowanej kalkulacji powód mógł zamówić pozostałe części, które były do dyspozycji w dniu 22 października 2016 r. Wedle ustaleń biegłego powód winien zakończyć naprawę pojazdu w dniu 24 października 2016 r., a uwzględniając jeden dodatkowy dzień na przygotowanie i wydanie pojazdu poszkodowanemu, czas najmu winien zakończyć się w dniu 25 października 2016 r., a nie jak to faktycznie miało miejsce w dniu 26 października 2016 r. Co do jednego dnia najmu powództwo zostało oddalone.

Zdaniem Sądu, zajmowane przez stronę pozwaną stanowisko co do możliwości korzystania z uszkodzonego pojazdu L. do czasu rozpoczęcia naprawy jest pozbawione słuszności, z uwagi na treść opinii biegłego, który wskazywał, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami pojazd nie powinien być użytkowany z uszkodzoną lampą przeciwmgielną.

W ocenie sądu nie może budzić wątpliwości, że poszkodowany jest pozbawiony możliwości korzystania z uszkodzonego pojazdu nie tylko przez technologiczny czas jego naprawy, nawet jeśli odpowiada on czasowi rzeczywistemu. Rzadko bowiem czas ten pokrywa się z okresem, jaki upływa od zdarzenia powodującego szkodę do zakończenia naprawy pojazdu. Pomiędzy samą szkodą, a oddaniem samochodu do warsztatu naprawczego, czy samym czasem rozpoczęcia naprawy z uwagi na oczekiwanie na właściwe części może upłynąć pewien czas, przez który poszkodowany może mieć prawo do wynajęcia pojazdu zastępczego na koszt osoby wyrządzającej szkodę, tym bardziej, iż uszkodzony pojazd mimo że był jezdny, wedle przepisów prawa nie mógł być dopuszczony do ruchu z uwagi na powstałe uszkodzenia lampy.

Sąd ustalając stan faktyczny i wyrokując oparł się w całości na opinii biegłego jak również na zgromadzonej w sprawie dokumentacji, przedstawionej przez strony procesu, która jest rzetelna oraz autentyczna, a ponadto nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd na podstawie art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c., art. 822 k.c. i art. 361 § 1 i § 2 k.c. oraz art. 363 § 1 k.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie 481 § 1 i § 2 k.c., zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od dnia wniesienia powództwa. Pozwany nie kwestionował terminu początkowego naliczania ustawowych odsetek za opóźnienie. Powód domagał się tych odsetek od dnia wniesienia pozwu, przy czym odsetek tych mógł dochodzić także za okres wcześniejszy, stosownie do treści art. 817 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c., 100 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz. 1804). Powód wygrał sprawę w przeważającej części (91 %) dlatego też Sąd nałożył na stronę pozwaną obowiązek zwrotu wszystkich kosztów procesu. Na poniesione przez powoda koszty procesu złożyły się kwoty: 102 zł tytułem opłaty od pozwu, 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Z uwagi na powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1002 zł.

O nieuiszczonych kosztach sądowych Sąd orzekł w pkt 3 wyroku na podstawie art. 113 ust. 1 i art. 83 ust. 1 i 2 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005r. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. nakazując pobrać od pozwanego jako przegrywającego sprawę, na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę 288 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, a koszty te wyniknęły z uwagi na przyznanie biegłemu wynagrodzenia za sporządzoną opinię.

SSR Anna Jermak